

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

í t é l e t e

Az ügy száma: Gfv.VI.30.425/2021/5.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Gáspár Mónika előadó bíró

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin bíró

A felperes: ...)

A felperes képviselője: Czibor Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Czibor Zsolt ügyvéd)

Az alperes: ...

Az alperes képviselője: Kun Emese Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kun Emese ügyvéd)

A per tárgya: vezető tisztségviselő felelősségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 11.Gf.40.046/2021/4. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának száma:

Fővárosi Törvényszék 32.G.41.291/2017/82-I. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében hatályon kívül helyezi, az elsőfokú ítéletet megváltoztatja, és megállapítja, hogy az alperes az I... F... Kft. fizetésképtelenséggel fenyegető helyzete bekövetkeztét követően ügyvezetési feladatait nem a hitelezői érdekek figyelembevételével látta el és ezáltal a gazdálkodó szervezet vagyona 237.798.000 (kétszázharminchétmillió-hétszázkilencvennyolcezer) forinttal csökkent, amely vagyonsökkenésért az alperes a Fővárosi Törvényszék 1.G.43.379/2016/30. számú jogerős ítéletében megállapítottak szerint T... B... I.... egyetemleges felelősséggel tartozik.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 15.000 (tizenötezer) forint le nem rótt kereseti illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.773.500 (egymillió-hétszázhetvenháromezer-ötszáz) forint együttes első- és másodfokú perköltséget, valamint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes tagja, egyben 2012. július 4-től 2015. augusztus 14. napjáig vezető tisztségviselője is volt a később felszámolás alá került I..... F..... Kft.-nek (a továbbiakban: adós gazdálkodó szervezet).

[2] Az adós 2012. december 31-étől fizetésképtelenséggel fenyegető helyzetben volt.

[3] Az alperes és vele egyidejűleg az adós másik tagja, Z..... A... üzletrészeit 2015. augusztus 14-én – 5.000.000 forintos névérték alatt, egyenként 500.000 forint vételár ellenében – T.... B... I.. vevőre ruházták át. A szerződés 5. pontja tartalmazta – többek között – az üzletrészt terhelő végrehajtási jogokat, illetve azt is, hogy az eladó a vevő részére tételes átadás-átvételi eljárás során jegyzőkönyvvel adja át a könyvelőnél lévő könyvelési, számviteli, bérszámfejtési anyagokat.

[4] Az üzletrész átruházásával egyidejűleg megszűnt az alperes ügyvezetői tisztsége a társaságban, az adós ügyvezetésére 2015. augusztus 14-étől az új tag vált jogosulttá.

[5] Az adós az ellene 2015. október 5-én kezdeményezett felszámolási eljárásban 2016. április 12-i kezdő időponttal felszámolás alá került. A felszámolási eljárásban a felperes hitelező.

[6] Az adós 2016. augusztus 17-én benyújtott keresete alapján a Fővárosi Törvényszék I.G.43.379/2016/30. számú jogerős ítéletében megállapította T.... B..... I.... ügyvezetői felelősségét abban, hogy az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének 2015. augusztus 14-i bekövetkeztét követően ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, miáltal az adós vagyona 237.798.000 forinttal csökkent. A perben jelen per felperese beavatkozóként részt vett.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[7] A felperes a 2017. április 26-án előterjesztett keresetében kérte, a bíróság állapítsa meg a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 33/A. § (1), (2) és (3) bekezdése alapján, hogy az alperes az ügyvezetése során az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete bekövetkeztét követően az ügyvezetést nem a hitelezői érdekek figyelembevételével látta el, ezáltal az adós vagyona 237.798.000 forinttal csökkent és ezzel a hitelezői követelések kielégítését teljes mértékben megghiúsította. Kérte továbbá alperest kötelezni 237.798.000 forint vagyoni biztosíték nyújtására is.

[8] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az első- és a másodfokú határozat

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[10] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében – egyúttal a vagyoni biztosíték nyújtására irányuló kérelmet elutasító végzést – helybenhagyta.

[11] A jogerős ítélet indokolása szerint az ítélet tábla arra tekintettel találta megalapozatlannak a felperes keresetét, mert nem volt megállapítható, hogy az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete bekövetkeztét követően az üzletrész értékesítéséig betöltött ügyvezetői tisztség alatt az alperes felróható vezetői magatartása következtében csökkent volna az adós keresetben megjelölt vagyona. Leszögezte az ítélet, hogy a Fővárosi Törvényszék I.G.43.379/2016/30. számú jogerős ítéletének – fél- és tényazonosság hiányában – nem volt az elsőfokú ítéletben írt anyagi jogerőhatás tulajdonítható, az elsőfokú bíróság

ugyanakkor a bizonyítási eljárást teljeskörűen lefolytatta, idetartozóan az adós fizetésképtelenséggel fenyegető helyzetének tisztázására szakértőt rendelt ki. A másodfokú bíróság az aggálymentes szakértői véleményt elfogadta, és megállapította az adós fizetésképtelenséggel fenyegető helyzete 2012. december 31-i bekövetkezését.

[12] Az alperes felelőssége alapjául a keresetben megjelölt egyes vagyonsökkenések és magatartások értékelésével kifejtette: 1. megalapozatlanul állította a felperes az alperes mulasztását a vagyonnal való elszámolás körében; üzletrésze T... B... I... részére történő átruházásakor közbenső mérleg és aszerint leltár is készült, az ott kimutatott vagyon átadását pedig a 2015. szeptember 22-i átadás-átvételi jegyzőkönyv és a tanú vallomása is igazolta; 2. az alperes részéről a társaság tagjaként, nem pedig ügyvezetőjeként kifejtett magatartások – a sérelmezettek közé tartozott, hogy tevékenysége nem irányult a gazdálkodás helyrehozatalára, nem hajtott végre tőkeemelést, nem nyújtott tagi kölcsönt, illetve hogy gondatlanul értékesítette üzletrésztét T... B... I... részére – nem voltak figyelembevehető vezetők tisztségviselő társasági vagyont csökkentő magatartásaként; 3. nem volt az alperes felelőssége alapjául értékelhető a tisztsége megszűnését követő időre tett tevékenység sem (az adós adott gépjárművének 2015. augusztus 17-i értékesítése, illetve másik gépjárműve finanszírozási szerződésével kapcsolatos ügyintézés 2015. szeptember 23-án), amellyel kapcsolatban a felperes nem adta elő, hogy miben nyilvánult meg a volt ügyvezető részéről a hitelezői érdekek sérelme vagy a vagyonsökkenés, és nem állította – nem is bizonyította – az alperes árnyékvezetői minőségét.

Felülvizsgálati kérelem, ellenkérelem

[13] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen helyette – tartalmilag az elsőfokú ítélet megváltoztatásával – a keresetének helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság utasítását kérte új eljárásra és új határozat hozatalára.

[14] Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 206. §-ába, valamint a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 33/A. § (1), (2) és (3) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő.

[15] Előadta, hogy a keresete alapjául előadottak szerint az alperes jelentős forgalommal bíró társaság vezetését üzleti tapasztalattal nem bíró személyre bízta, amikor egyebekben kezdeményeznie kellett volna a társaság felszámolását; csak iratokat adott át az új tulajdonos-ügyvezetőnek, a vagyonnal nem számolt el; elmulasztotta mindazokat az intézkedéseket (áru visszaszállítása, felszámolási eljárás kezdeményezése, tulajdonosi pótbefizetés kezdeményezése, árukészlet felszámoló részére való átadása), amelyek a hitelezői igények megtérüléséhez szükségesek lettek volna.

[16] Az ügyben másodfokon eljáró bíróság a bizonyítékokat tévesen értékelte. T... B... nyilatkozatai összevetéséből is kiderül ugyanis a vagyonelemek szisztematikus kivonása, illetve hogy részére vagyonátadás nem történt. A közbenső mérlegben kimutatott pénzeszköz átadásának hiányát T... B... elmondásán túl a szakvélemény is alátámasztotta, az árukészlet

átadását pedig a NAV iratában foglalt megállapítások cáfolják. Kitűnik ez utóbbi iratból az is, hogy a vagyon elvonására az ügyvezetőváltást megelőzően vagy azzal egyidőben került sor, amelyet alátámaszt az is, hogy az adós tulajdonába tartozó gépjárműveket az alperes tisztsége megszűnése után saját maga értékesítette, a befolyt vételárral pedig nem számolt el. Az ítéletben kiemelt átadás-átvételi jegyzőkönyv az ott írt tartalommal nem bír, utalást sem tartalmaz a pénzeszköz és az árukészlet átadására.

[17] Kitért arra is, hogy a hitelezői érdekeknek megfelelő ügyvezetéssel az alperesnek tájékoztatnia kellett volna az adós tulajdonosait és részükre javaslatot tenni a fizetéseképtelenség miatt, a veszteséges gazdálkodás továbbfolytatása e követelménynek nem felelt meg.

[18] Megjegyezte, hogy egyebekben tévesen utalt a jogerős ítélet a Cstv. 63/A. §-ára is, amely rendelkezés a felszámolás elrendelésekor még nem volt hatályban.

[19] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában fenntartására irányult. Egyetértett a jogerős ítélet indokaival.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[20] A Kúria a jogerős ítéletet a rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között – vagyis a felülvizsgálati kérelemmel támadott, az elsőfokú ítéletet felülbíró részében és a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból – vizsgálta, és azt az alábbiak szerint jogszabálysértőnek találta.

[21] A felülvizsgálati eljárásban a felperes a jogerős ítéletet alapvetően a bizonyítékok téves mérlegeléséből adódóan, megalapozatlansága miatt tartotta jogszabálysértőnek, és csak másodsorban, a megjelölt eljárási szabálysértéssel összefüggésben állította egyben a Cstv. rendelkezéseinek sérelmét is.

[22] Rögzíti elsőként a Kúria, hogy – a jogerős ítélet indokolásában rögzítettekkel és a másodfokú bíróság által így vizsgált vezetői magatartásokkal ellentétben – a felperes keresete kizárólag azon alapult, hogy az alperes a vezető tisztségviselői tisztsége megszűnése előtt a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben lévő adós vagyonával ismeretlen módon rendelkezett, a társaság meglévő vagyonát nem adta át az új ügyvezetőnek (2017. szeptember 20-i tárgyalásról készült 32.G.41.291/2017/7. számú jegyzőkönyv 2. oldal, 2017. október 18-án 9. sorszámon, majd 2017. november 17-én 11. sorszámon érkezett felperesi iratok). A felperes minden további hivatkozását – amelyet a jogerős ítélet tévesen, a vezetői felelősség alapjául vett önálló magatartásként és kereseti tényállításként értékelt – pusztán az előzőek alátámasztásául adta elő: azzal, hogy az alperes 2015 augusztusát követően is képviselte a társaságot, nevében eljárta (az adós egyik gépjárművét értékesítette, egy másik gépjármű finanszírozási ügyét intézte) a felperes azt kívánta igazolni, hogy az adós vagyonával – azt a társaságtól elvonva – maga az alperes rendelkezett, azzal sem korábban, sem később nem számolt el (2018. március 21-én 24. sorszámon érkezett felperesi irat 2. oldal). Hasonlóan

nem volt önálló, külön vagyonsökkenéshez vezető alperesi magatartásként értékelhető a felperesnek az üzletrész-értékesítés körülményeit bemutató előadása sem.

[23] Minderre figyelemmel az ügyben eljáró bíróságoknak azt kellett elbírálniuk, hogy az alperes eleget tett-e az őt vezető tisztségviselőként jogviszonya megszűnésekor terhelő, az irányítása alatt állt társaság vagyonával kapcsolatos elszámolási kötelezettségnek [Pp. 215. §, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:279. §]. Ha ugyanis igen, tehát a társasági vagyon a vezetői tisztsége megszűnésekor megvolt, azt átadta az új ügyvezetőnek, akkor a vagyonsökkenés csak később következhetett be, azért – hacsak a későbbi időszakban árnyékvezetőként el nem járt – nem tartozhat felelősséggel, ellenkező esetben viszont felmerülhet felelősségének megállapítása. A jogerős ítélet azonban a rendelkezésre álló bizonyítékokat – a következőkben részletezettek szerint – kirívóan okszerűtlenül értékelte (rPp. 206. §), miáltal megalapozatlanul következtetett az alperes részéről teljesített vagyonátadásra.

[24] Kiemeli a Kúria, hogy a perbeli üzletrész-átruházási szerződés az ahhoz kapcsolódóan készített időszaki mérlegre utal, de annak konkrét elemeire és a vagyon átadására nem, egyedül a könyvelőnél lévő könyvelési, számviteli iratokkal kapcsolatban jelzi azok (nyilvánvalóan későbbi) tételes átadás-átvételi eljárásban történő átadását.

[25] Az adós korábbi székhelyén ezt követően készült 2015. szeptember 22-i átadás-átvételi jegyzőkönyv szerint az alperes – a társaság könyvelője jelenlétében – a felsorolt 2015. évi könyvelési bizonylatokat (1-8. pontok), valamint CD lemezen 2014-2015. évre főkönyvi katonokat, kivonatokat, munkaügyi nyilvántartásokat, leltárakat, NAV felé elküldött bevallásokat, ABEV nyugtákat adott át T... B... I... részére.

[26] A 2015. augusztus 14-i fordulónappal összeállított mérleg e nappal az adós vagyonát 237.798e forintban (azaz 237.798.000 forintban) határozta meg: idetartozott egyebek mellett 33.672e forint befektetett (azon belül tárgyi) eszköz, a forgóeszközök körében pedig 68.930e forint készlet, 95.661e forint követelés, 31.326e forint pénzeszköz. Az alperest az általa így kimutatott vagyonnal összefüggésben terhelte tehát elszámolási kötelezettség, amelynek megtörténtét kellett feltárni a perben.

[27] A jogerős ítélet indokolásának [51] bekezdésében kiemeltekkel ellentétben az előzményi eljárások, azaz a T... B... I... felelőssége tárgyában a Fővárosi Törvényszék I.G.43.379/2016/30. számú jogerős ítéletével lezárt peres eljárás és a NAV Nyugat-dunántúli Bűnügyi Igazgatósága előtt folyamatban volt eljárás irataiból egyértelműen megállapítható, hogy az alperes részéről ügyvezetői tisztsége megszűnésével nem történt meg a vagyon átadása, amelytől ellenkezőt a perben utóbb felvett bizonyítás sem támasztott alá.

[28] Azon túl, hogy a NAV Nyugat-dunántúli Bűnügyi Igazgatósága 67008/277-159/2016.bü. számú határozatának indokolásából kitűnően a társaság könyvelője, R.... Z.... csak a társaság iratainak jelenlétében történt átadását erősítette meg, a társaság egyébként jelentős vagyonának átadásáról nem tudott nyilatkozni, kiemelt jelentősége volt a perben annak is – amit a másodfokú bíróság egyáltalán nem vett figyelembe –, hogy T... B... I... az ellene folyamatban volt peres eljárásban alperesként és azzal egyezően a NAV Nyugat-dunántúli Bűnügyi Igazgatósága előtt is határozottan arról számolt be, hogy az adós vagyonát

nem vette át, arról leltár sem készült, a társaság könyvelési iratai kerültek hozzá egyedül 2015. szeptember 22-én, de azokat még aznap eltulajdonították tőle.

[29] Összességében nem számolt be másról a perben felvett tanúkenti meghallgatása alkalmával sem: egy-két bolt működése és az ott lévő árukészlet előzetes megtekintése mellett ez alkalommal is arról nyilatkozott, hogy az alperes az adós pénzeszközét részére nem adta át, és az árukészletet sem, ami feltételezése szerint a boltokban volt (32.G.41.291/2017/17. számú tárgyalási jegyzőkönyv). A tanú további megjegyzése, hogy a gépjárműveket ő adta át a felszámolóknak (miközben a részére történt átadásukról nem számolt be, és arról sem, hogy a felszámolóhoz ki juttatta el azokat), továbbá hogy a 2015. szeptember 22-i iratban jelzett leltár alatt az üzletekben lévő áru értendő, önmagában – vallomása további részét és korábbi nyilatkozatait tekintve – nem volt alkalmas sem az adós vallomásban kiemelt tárgyi eszközei, sem pedig készletállománya, és semmiképpen nem a teljes vagyontulajdonát átadása megtörténtének igazolására.

[30] Értékelte még a Kúria az alperes perbeli, önmagában is ellentmondásos és semmiképpen sem következetes előadását, amely ellentétben állt egyben a NAV Nyugat-dunántúli Bűnügyi Igazgatósága előtt indult eljárásban tett tanúvallomásával is, miáltal szintén azt erősítette meg, hogy az alperes a társaság vagyonával nem számolt el, azt nem adta át Tőreki Bálint István részére.

[31] Jelen perben az alperes a 2017. november 3-i iratban úgy nyilatkozott, hogy az új tulajdonos/ügyvezető felé a társaság iratanyaga került csupán átadásra, T... B... I... előtt ugyanakkor ismert volt az üzletek listája, ebből következően tartotta megállapíthatónak, hogy T... B... I... került az üzletekben lévő árukészlet és az ott lévő pénzeszköz is, amelyet gondos eljárással maga felmérhetett (10. sorszámú irat II.1.1-2. pont). A 2017. november 30-i beadványában az alperes leltárfelvétellel megvalósult vagyontulajdonát állított, mivel álláspontja szerint azt a 2015. szeptember 22-i átadás-átvételi jegyzőkönyv 9. sora, a CD lemezen átadott könyvelési iratok, köztük a közelebből meg nem jelölt „leltárok” átadása alátámasztja (12. sorszámú irat 1.1.1.,1.3. pont).

[32] Ezzel szemben a NAV Nyugat-dunántúli Bűnügyi Igazgatósága előtt az alperes – az előadását alátámasztó iratok csatolása nélkül – úgy nyilatkozott, hogy a közbenső mérlegben kimutatott vagyontárgyak átadása dokumentáltan, több részletben, de megvalósult T... B... I... felé. Vallomása kiterjedt az általa és üzlettársa által kezelt házipénztárra, illetve hogy a készpénzből korábbi tartozásokat még kiegyenlítették T... B... I... kérése szerint. A kimutatott árukészlettel kapcsolatban pedig annak leértékelésére, eladására és leltárhiányra is utalt. A befektetett eszközök között nyilvántartott, szám szerint kilenc darab gépjárművet illetően előadta, hogy azokat több lépcsőben „adták át” az új tulajdonosnak. Ez utóbbival szemben rögzítette viszont a hivatkozott határozat, hogy a gépjárművek közül három a társaság korábbi székhelyén került lefoglalásra, két lízingelt gépkocsi későbbi értékesítése alapján pedig a vevő a vételár egy részét az adóst már nem képviselő alperesnek fizette meg.

[33] Mindebből következően nem csak az nem volt megállapítható a perben, hogy az alperes a 2015. augusztus 14-én meglévő társasági vagyonnal dokumentáltan elszámolt volna, és a vagyontulajdonát átadás-átvételi eljárásban tételesen, vagy egyéb igazolt módon átadta volna az új tulajdonos/ügyvezető részére, de a lefolytatott bizonyítási eljárás abban sem támasztotta alá

az alperes védekezését, hogy az érintett felek a 2015. szeptember 22-i jegyzőkönyvben utóbb felsorolt könyvelési iratokkal, kiemelten a közelebből meg nem nevezett „leltárok” átadásával tekintették volna megvalósultnak a 2015. augusztus 14-i mérlegben részletezett társasági vagyon átadását és az ténylegesen T.. B... I... került.

[34] Tévesen következtetett ezért az ítéletábla a felperes keresetének megalapozatlanságára: álláspontjától eltérően megállapítható volt az ügyben, hogy az alperes vezető tisztségviselői jogviszonya megszűnésével az adós vagyonával nem számolt el, a társaság meglévő vagyonát nem adta át az új ügyvezetőnek, a vagyonnal ismeretlen módon rendelkezett, amivel az átadni elmulasztott, a társaságtól elvont vagyon kimutatott értékével egyező vagyonsökkenést idézett elő.

[35] A Fővárosi Törvényszék 1.G.43.379/2016/30. számú ítéletében foglaltak szerint T... B... I... vezetői felelősségének a perbelivel azonos vagyonsökkenésre kiterjedő jogerős megállapítása miatt – amelyre az alperes a védekezése alapjául hivatkozott is –, nem volt ugyanakkor megállapítható egyazon kárért az alperes önálló, csupán T... B... I... egyetemleges felelőssége a Cstv. 33/A. §-ának (1) bekezdése szerint.

[36] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal támadott részében, a vagyoni biztosítékra és a kapcsolódó illetékre vonatkozó rendelkezéseket nem érintve, az rPp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a rendelkező részben írtak szerint megállapította az alperes vezetői felelősségét.

Záró rész

[37] Az eredményes felülvizsgálati kérelem alapján, ami egyben a korábbi eljárási szakaszokra kihatóan megváltoztatta a pernyertesség-pervesztesség alakulását, a pervesztes alperes köteles megfizetni a felperesnek az általa megfizetett 21.000 forint elsőfokú eljárási illetékből, 48.000 forint fellebbezési eljárási illetékből, 70.000 forint felülvizsgálati eljárási illetékből, 682.000 forint szakértői díjból, valamint a jogi képviseletével az egyes eljárási szakaszokban – az elsőfokú eljárásban 635.000 forint, a másodfokú eljárásban 190.500 forint, a felülvizsgálati eljárásban 127.000 forint összegben – felmerült munkadíjból álló első- és másodfokú perköltséget, valamint felülvizsgálati eljárási költségét, továbbá a hiányzó kereseti illetéket az rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése szerint. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése, 4/A. §-a alapján, a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével, áfával növelt összegben állapította meg.

[38] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2022. május 31.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Simonné dr.
Gombos Katalin s.k. bíró